

Aydın Uzman: SEVGİ BİLİNCİ

Hayatta öyle kavramlar vardır ki, varlığımıza bitişik bir hakikât olarak dururlar. Misyonları, ruhun buzullaşmasını önleyerek kalıcı güzelliğe akmayı sağlamaktır. Bunlardan bir tanesi de, günlük hayatta en çok kullanılıp en çok tarumar edilen , sevgidir.

Yayın Tarihi : 23 Ocak 2019 Çarşamba (oluşturma : 21.05.2019)

Sevgi bir bilinçtir ve bilinçli sevmeyi gerektirir. Değişkenleri oldukça fazla olan bir denklemdir. Soyut bir kavram olduğu için yeryüzündeki insan sayısı kadar tanımı vardır. Genel olarak bağlılık duymak, yerini ve şartlarını uygun bulmak, hoşlanmak ve gönül vermek gibi anlamlara gelir . Prof. Dr. Nevzat Tarhan sevgiyi şöyle tanımlar ; " Nasıl ki, atomun içinde nötron, proton ve elektron varsa ve bunları birbirine bağlayan şey çekim kuvveti ise; canlılar arasında çekimi sağlayan şey de, sevgi duygusudur. İnsanları birbirlerine yakınlaştıran, 'görünmez bağ' denilebilecek bir duygudur. Eskilerin 'kuvveti cazibe' dedikleri şeydir bu ..."(1)

Bir hâl dilidir sevmek. Hayatın hûşûsu ve tadil-i erkanıdır. Kimi zaman çok kişilik, çoğu zaman tek kişilik bir yolculuktur. Hem zırh hem kuvvettir. Bazen ağacın dallarında yürüyen su, bazen bir çocuğun ağzından çıkan ilk baba kelimesidir. Bazen soluk, bazen sorumluluk almaktır. Doğarken bulgu, yaşarken bilgi ve ölürlen vergidir. Sevgi sayesinde acılar tatlılaşır, bakırlar altın olup dertler şifa bulur. Mevlana'nın "Cehennem insan yüreğindeki sevginin bittiği yerdir " sözü buna işarettir.

Sevginin nesnesi, sevgiyi tüketmeyen aksine besleyen bir içeriğe sahip olmalıdır ... Kendinde bir amaç olamayacaklara yöneltilen sevgi acı verir ve insanı tüketir. Bunun aksine, amaç olmayı hak eden sevgiler, insanı yüceltir ve temel niteliği kalıcılık olduğu için de bir 'değer/kıymet' özelliği taşır ... Sevgiye nesne yapılan kaynak öyle bir özelliğe sahip olmalıdır ki, bu ışığın kaynağı seven üzerinden herkesi aydınlatabilmelidir ... Böyle olduğu zaman, birey olarak seven insan, toplum içinde seven bir insan olarak şahsiyet kazanır. Böylece sevgi, salt bir zihinsel kavram veya duygu olmanın ötesine taşarak zihnin dışına çıkar ve kendisine üst düzey varoluş katmanında bir yaşam alanı açar. Bu noktada sevgi, Allah'ın 'kün' emri ile yaratmasında olduğu gibi etkisini göstermeye başlar. (2)

Allah insana verdiği sevgi duygusu, ona yakışan en güzel ruhsal kostümlerden biridir. Kostümleri bilirsiniz, yıkanmasından ütülenmesi ve korunmasına kadar titizlik ister. Bu yüzden sevgi de özenle korunmalı ve hor kullanıldığında çabuk yıpranacağı bilinmelidir. Bilinci olmayan beden, robotlaşan bir maddeye dönüşür.

İnsan mutlaka sevmeli ama okyanusu bardağa doldurmaya çalışmadan bunu yapmalıdır. Öyle ki, bu alandaki her tür aşırılık , sonu acı ile biten tablolar üretir. Fanatizme varan ölçüsüz sevgilerin, insanlığı getirdiği durum ortadadır. Ali Ural, Posta Kutusundaki Mızıka kitabı'nda şöyle der ; "Dost, Horoz geceyi severse bir daha ötmez, Su bulutu severse, inmez toprağa. Arabayı severse at,

yokuştan ürkmez. Akrebi severse yelkovan, vay o zamana! Kafesi severse kuş, gökler boşalır. Uçmayı severse timsah, sürünür gözyaşları. Güneşi severse buz, nehirler coşar. Denizi severse nehir, tırmanır dağı. Doktoru severse hasta, ateşi düşmez. Külü severse ateş, yanmaz bir daha. Kumaşı severse terzi, makası kesmez. İğneyi severse iplik, korkar kopmaya.

Kuzuyu severse kurt, şaşırır kalır. Ağacı severse yaprak, küfreder sonbahara. Çiçeği severse vazo, çatlar, kırılır. Beyazı severse kömür, saplanır kara. Kolları severse ud, şarkısı bitmez. Yolu severse şoför, görmez durağı. Sözü severse dudak, susmayı bilmez. Uykuyu severse hırsız, düşer çuvalı. Topacı severse ip, sıkı sarılır. Fitili severse bomba, patlamaz daha.

Rüzgarı severse yelken, nefesi sanır. Nefesi severse ney, başlar yanmaya. Köleyi severse efendi, kırbağı düşer. Kırbağı severse köle, düşman azada. Ormanı severse aslan, kafesi dişler. Işığı severse göz, utanır yumulmaya. Defi severse ayı, burnuna kanca takılır. Küfü severse ekmek, meyleder kararmaya. Pası severse demir, an gelir ufalanır. Zili severse saat, can atar kurulmaya. . ." (3)

Sevgi güzellik, güzellik ise emek ister. Sevgi duygusunu köreltmeden geliştirmek ve istikametini kaybetmeden yönetmek gerekir. Uygun zemin ve zamanda ekilen çiçek gibi bakımı yapılır, haşerelerden korunup yeterli suyu verilirse , kokusu şerha şerha yayılacaktır. Kokuyu ilk duyan ise Yunus Emre'nin "sevelim sevilelim" sözündeki sırrı kuşananlar olacaktır. Sevgiyle kalın !

1-www.nevzattarhan.com / Prof. Dr. Nevzat Tarhan / 19.05.2012

2-<http://dergiler.ankara.edu.tr> /Sevginin İstismarı ve Sevgide Aşırılık / Prof. Dr. Şaban Ali Düzgün / s.5

3-Posta Kutusundaki Mızıka, Ali URAL , s 107, Şule Yayınları

Bu dökümanı orjinal adreste göster
Aydın Uzkan: SEVGİ BİLİNCİ